

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 37.

WE SRZODĘ DNIA 8 MAIA 1799

Z Wiednia d. 1. Maia.

W. Xz. Toskańska, na przeciw której sam W. Xz. do Gratz wyjechał, przybyła tu d. 25 kwietnia i stała w Cesar skim pałacu Hofburg. Reszta familii nadjechała przedwczorem.

Wczoraj z rana wyjechał W. Xz. Konstantyn do armii Włoskiej.

F. M. L. hrabia Bellegarde donosił pod d. 24 kwietnia z Nauders, iż dla wspierania czynnie na prawem boku działań Włoskiej armii przy postępowaniu jej przez Chiesa ku Oglio, zlecił jenerałowi majorowi Vukasovich do pomykania się z swoim wojskiem jak najdalej może. W ten sam czas nakazał feldmarszałek Suwarow temu jenerałowi, aby dla ułatwienia poruszeń armii posunął się przez Verzone ku Iseo. Nim się jeszcze F. M. L. Bellegarde o tym poruszeniu Włoskiej armii dowiedział, rozkazał pułkownikowi Strauch, od regimentu Wallis, poysć z Tonal przez Ponte di Legno ku Edolo, dla wniknięcia do Val Camonica. Po trudnym nader marszu przez

góry pod pas śniegiem pokryte, przybył pułkownik Strauch do Vione: pierwsze nieprzyjacielskie forpoczty ustąpiły nie czyniąc nader wielkiego oporu; ale wokopach za Vione bronił się nieprzyjaciel ufortyfikow. wszelako został bagnetem wyparty i do ucieczki przymuszony. Pułkownik ten poszedł potem do Vezza, osadził Ancunzeno i drogi między Ponte di Legno i Edolo idące z Walteliny do Val Camonica. Siła nasza w tych forpocztych utarczkach jest wcale barzo mała, i pułkownik Strauch pisze, iż jego wojska w nader trudnym tym przedsięwzięciu i niemiłym czasie okazały, chwalebne i nieustraszone natężenie, a w potyczkach osobliwą odwagę.

D. 22 nakazał F. M. L. Bellegarde w różnych okolicach Engadain i Breinigau rekognoskowanie, dla zwiedzenia owego pasm gor, które z powodu terźniejszego niepogodnego czasu, jednocześnie za niedostępne trzymano. Rekognoskowanie to tak było urządzone, iż zszedłszy się

razem kilka kolonn, mogły porządnym przedsięwzięć atak. Tymczasem ze wszystkich stron nadeszły jednostajne doniesienia, iż dla spakiego obfitości świeżego śniegu nigdzie, a istotnie przez Jöcher przejść nie można. Okoliczności te skłoniły F. M. L. Bellegarde do odłożenia tego rekognoskowania; lecz majorowi Schmid, od regimentu Neugabauer, który był zjednym batalionem na czynienie dywersyi przez Fimbajoch przeznaczony, nie był przez omyłkę przeciwny rozkaz postany. Czynny ten i zręczny oficer nie wiedząc o zaniechaniu rekognoskowania, puścił się d. 21 do marszu przez Blökigallse ku Fimbajoch, przebył z swoim wojskiem tę trudną iaskinię, i przy Jamsenboden natrafił na pierwsze nieprzyjacielskie pikiety, które bez żadnego oporu do Manas uciekły. Przednia straż zapaliwszy się ścigała tę pikiety aż do samej wsi, gdzie się uporczywa bitwa wzięła. Dla zakończenia jej i złączenia się z swoją przednią strażą, ścigał major swoje wojska do wsi dla zdobycia jej, przez co stała się bitwa powszechną. Tymczasem wystąpił nieprzyjaciel w odwodzie stojące swoje wojska na przód, dla napastowania cofania się zmordowanych naszych wojsk przez nadetrudny marsz. W tej tedy okazji popadł major Schmid nieszczęściu dostania się z częścią swego wojska i wielu oficerów w nieprzyjacielską niewolę. Reszta batalionu powróciła nazad do Jsgal.

Z Włoch d. 12. Kwietnia.

Przybyły do Torynu Francuzki kommissarz Musset i kommandujący generał Grouchy otoczeni wielu oficerami udali się d. 2 t. m. do sali zgromadzenia tymczasowego rządu, dla oznajmienia mu za-

miarow Francuzkiego dyrektoryatu, zawartych w wyroku jego d. 13 Ventose (3 marca,) którego jest takowa osnowa:

“Dyrektoryat wykonawczy chcąc dać iak najszybciej zakosztować miłośnikom Piemontu owoców wolności, którą wioną zwyciężkim armiom rzeczplitej Francuzkiej, uznał za rzecz potrzebną przepisać tymczasowemu rządowi tego kraju stałe prawidła jego postępowania, dla tego stanowi, co następuje: 1) Ob. Musset jest przez niniejszy wyrok kommissarzem Francuzkiego rządu w Piemontie mianowany, i ma tam pod zwierzchnictwem ministra sprawiedliwości najwyższą władzę tak w cywilnych, iak w politycznych interesach sprawować; 2) Ma tymczasowo podzielić Piemont na departamenta, dystrykty i kantony; 3) ma środkowe i municypalne urzędy, tudzież sądy, administracye lasów i górnictwa postanowić; 4) ma tymczasowo utrzymać teraźniejsze podatki, poki dyrektoryat inaczej ich nie urządzi; 5) może dla wykonania ustaw, utrzymania porządku, spokojności i zmierzające na dobro rzeczplitej wszelkie rozporządzenia czynić i na ten koniec zbrojney siły wezwać; 6) będzie tych samych wojskowych honorów używał, co kommandujący generał; 7) członki tymczasowego rządu mają po oznajmieniu im tego wyroku swoje urzędy złożyć; municypalności zaś zostaną w czynności, poki ich kommissarz nie odmieni lub nie potwierdzi. 8) Ministrom sprawiedliwości i wojny zaleca się wykonanie tego wyroku, iak daleko on do którego z nich należy.”

Po oznajmieniu tego, czytano wyrok kommissarza Musset, przez który kraj Pie-

montu tymczasowo na cztery departamenty podzielony został: pierwszy l'Eridanu mieć będzie Turyn, drugi la Sesia, Vercelli, trzeci la Stura, Mondovì, a czwarty la Tanaro, Alexandryą, za główne miasta. — Terazniejsze członki tymczasowego rządu Bertolletti, Avogadro, Bolta, Grymet i Favrat zostali zaraz administratorem w departamencie l'Eridan, a Oby. Bofsi rządowym kommissarzem w tymże departamencie, mianowani; pierwszym wyznaczona została płaca w wartości 300 centnarów zboża, kommissarzowi w wartości 400 centnarów. — Na kancelaryą tymczasowego rządu przyłożono pieczęcie, ale na drugi dzień ich zdjęto, i sekretarze odebrali zlecenie odbywania dalekich obowiązków, aż do zupełnego urządzenia administracyi departamentowych. — Wszystkie te rozporządzenia, chociaż nigdzie nie wspomniano o złączeniu, pokazują jasno, iż Piemont jest przeznaczony na przyłączenie do Rzeczypospolitej Francuzkiej.

Z Neapolu piszą pod d. 26 marca, iż wypędzeni przez jenerała Championnet cywilni Francuzcy kommissarze znowu tam powrócili i swoje urzędy wykonywają. — Jenerał Macdonald wydał tam rozporządzenie, które nie zda się największym w tym kraju pokazywać spokojności. Oto jest:

“ Każde miejsce, które podniesie sztandar buntu, ma być siłą wojskową do posłuszeństwa przymuszone, i przez ekscyencyjne sposoby nadzwyczajnej kontrybucyi podciągnięte. Kardynałowie, Arcybiskupi, biskupi, opaci, plebani i wszyscy słudzy religii, są każdy z osobna za wyniknąc mogące bunt w odpowiedzi.

Na nich w kładą się obowiązki zapobiegające wczesnie wybuchnięciu, a jeżeli zaniedbają, mają być jako współnicy uważani i karani. Każdy złapany z bronią wręku buntownik ma być rozstrzelany. Każdy dowódca lub podżegacz buntu, czy on będzie duchowny, czy świecki będzie podobnie karany. Każde z osobna miejsce jest w odpowiedzi za zaboystwo jakiego Francuza. Przy wszczętym alarmie zakazane jest pod karą śmierci bicie w dzwony; duchowni są osobiście za zachowanie tego rozporządzenia w odpowiedzi. Kto fałszywe nowiny i fałszywą trwogę rozpłaszcza ma być śmiercią karany. Kara śmierci w wyrażonych dopiero przypadkach, pociąga za sobą konfiskacyą wszystkich dobr, &c.”

Jenerał Macdonald obawiając się z resztą wrocosznym mieście Neapolu przypadku Annibala, kazał wojsku o 5 mil od miasta przy Acera obozem stanąć. — Obydwie Kalabrye znajdują się jeszcze zawsze w stanie insurrekcyi, i królewska armia codzień się tam pomnaża.

Z Paryża d. 18. Kwietnia.

Wyrok dyrektoryatu wykonawczego pod dniem 12 miesiąca w sobie co następuje: “ Jenerał dywizyi Massena kommanderujący tymczasowo armiami Dunaju i Helwecyi, jest mianowany jenerałem kommandującym tych dwóch armii.”

Drugi wyrok pod tymże dniem jest tej osnowy: “ Nakazuje się obywatelowi Massenie, jenerałowi kommanderującemu armiami Dunaju i Helwecyi, oddać natychmiast od armii Dunaju i odejść do Nancy tych jenerałów dywizyi i brygad. tudzież szefów korpusów i innych wszelkiego stopnia officyerów, którzy odstąpili

swólego woyska. Listę takowych officy-
row bez zwłoki prześle dyrektoryatowi
wykonawczemu. Ministrowi woyny zleca
się wykonanie tego wyroku, który wy-
drukowanym będzie. "

Wczoray w radzie 500 w wydziale
tajemnym czytano poselstwo dyrektoryatu,
którego treść jest następująca: " Dyrekto:
wykonawczy mniema, że powinien was
ostrzedz, oby: Reprezentanci, iż pomimo
wszelkiej usilności i łozonego starania do
wykonania ustawy o popisie, rekrut
200,000 ludzi całkowicie skutecznionym
nie został, i że batalionom wiele do zu-
pełności brakuie ludzi. Z tym wszystkim
ogromność usiłowań koalicyi wyciąga dla
znaglenia iey do trwałego pokoju, pręd-
kiego użycia naszych sposobow. Nagłość
okoliczności jest wam znana; nadszedł
moment dania dyrektoryatowi pozwolenia
brania z 2giey i 3giey klasy potrzebaey
liczby osob do uzupełnienia nakazanego
ustawą rekrutu. Uznacie także, że potrze-
buie pewney rozciągłości władzy dla zape-
woienia skutku tego środka. Mniema on
bydź swoją powinnością oświadczyć wam,
że nie może bydź opoźnianym, bez wysta-
wienia rzeczypospolitey na niebezpieczeń-
stwo, bez narażenia sławy iey oręza i be-
spieczeństwa sprzymierzeńcow. Zapew-
niając zaś dla armii naszych znaczną prze-
wagę będzie mógł oszczędzić wylewu krwi
i przymusić naszych nieprzyjaciół do szan-
owania nas. ,

Poselstwo to drukować rozkazano
pomimo wzywania przez wielu członkow
porządku dziennego. Chabert czytał po-
tym projekt stosowny do tego środka.
Rada uznawszy iego nagłość natychmiast
artykuł po artykule przyjęła. Wyrok ten za-
myka w sobie: 1) Rekrut 200,000 ludzi na

kazany ustawą 9 Vendemiaire uzupełniony
będzie w iak naykrotszym czasie. 2) Dy-
rektoryat wykonawczy uczyni podział lu-
dzi mających się wybrać na departamen-
ta, a administracye śródkowe na kantony
i okręgi. 3) Kontyniens składać nayprzód
będą ludzie popisowi pierwszej klasy,
którzy się do woyska nieudali, reszta z
2 i 3 klasy wybrana będzie. 4) Kontyniens
z drugiej i 3giey klasy będzie mógł bydź
zastąpiony przez dobrowolny zaciąg; ale w
tym przypadku okręgi będą obowiązane
dostawić innych ludzi na miejsce tych,
którzy nie staną u woyska albo go opuszczą.
5) Szczegóły podziału i oznaczenie czasu
do stawienia się u woyska dyrektoryat u-
rządzi. 6) Jest także upoważniony do na-
kazania dostawić okręgom podług taryffy,
która ogłoszoną będzie, rzeczy do ubioru
potrzebne, których wartość potrąci się
w zaległościach od nich należących z
kontrybucyy gruntowych i osobistych. 7)
Ninieysza ustawa nie szkodzić nie ma u-
stawom względem rekwizycyonistow.

Przeczytano drugi raz tę ustawę i za-
raz do rady starszych od słano. Rada
starszych natychmiast ją potwierdziła.

Widzieliśmy z urzędowego artykułu
tyczącego się poruszeń armii Dunaju, że
rząd nie ukrywał nieukontentowania
względem cofnienia się tej armii i obrotu
iaki iey dano. Dotąd nie ogłoszono iesz-
cze żadnego pisma tyczącego się powodow
znaglających do tego cofnienia się; dzisiay
czytamy w jiednym dzienniku list officyera
od armii Dunaju, którego zdaie się bydź
zamiarem, udzielić nieiakiiego w tej oko-
liczności objaśnienia: pisany on jest z
Strasburga (16 Germinal) dnia 5 kwietnia.
" Przybywam do jenerała kommanderują-
cego, którego nagła choroba przymusiła

do opuszczenia armii, i zostawienia jej pod rozkazami jenerała Ernouf. Przywiozłem depesze ściągające się do rozrządzeń jakie przedsięwzięto dla utrzymania położenia armii, która rozłożona przed lasem czarnym, prawem swoim skrzydłem zajmowała Neustadt i dolinę piekła, lewem Freudenstadt, gdy tymczasem środek zajmował Kreusebach. Lecz zaledwo co przybyłem, gdy rapport jenerała Ernouf donosi, że nieprzyjaciel przełamał dywizyą przednią straży pod rozkazami jenerała Soult przecinając drogę z Horeberg głównej kwatery armii do Eriburga kwatery głównej przedniej straży pod rozkazami jenerałów Souham i Duhem. W tymże samym czasie mocne kolonny nieprzyjacielskie udały się ku Waldkirch i Eriburgowi dla odcięcia jenerała Ferino. Na ten czas cofnąć się do Kell Bisack i Huningen postanowiono. Armia tam przybyła na dniu 17 (6 kwietnia). Przednia straż zostaje równie na przodku, pomknęła się iak tylko można najdalej i zatrzymała dolinę aż do Offenbourg i Ortemberg, jeżeli nieprzyjaciel nowych usiłowań nie uczyni. Pomimo znacznej jego przewagi w liczbie, od rozprawy pod Lipzingen szanował nas i nieścigając dozwolił nam się cofnąć. Roztropność nakazywała się cofnąć. Bez tego bezpieczeństwo armii byłoby narażone, gdy zamiast tego stoi teraz w położeniu, w którym oczekiwać może posiłków i przyjąć nowe urządzenie, którego potrzebuje. Jenerał komenderujący znał to dobrze, prosił dyrektoryatu o pozwolenie udania się do Paryża dla naradzenia się z nim, względem tego co mu czynić pozostawało, i dla odebrania jego rozkazów.

„Rozumiem że ci już powiedziałem, iż Austriacy z największą bili się zaciętością. Żadnych śladów okrucieństwa nie było, z niewolnikami tak z iedney iak drugiej strony dosyć się dobrze obchodzono, żołnierze niebyli obdzierani, a oficyerowie nic nie utracili prócz pieniędzy, które oddali i żadney przykrości niedoświadczyli.“

P. Agiolini, bywszy Toskański minister, wyjechał już z Paryża. — Rada wojenna na jenerała Championnet ma być w Modenie odbyta. — W Florencyi wychodzi już tamtejszy Monitor. Korsarze le Courageux z Bordeaux zabrał 5 Angielskich okrętów z konwoju Jamayki. — W Brest gdzie się jeszcze minister marynarki znajduje, zaciągnęło się wiele kanonierów na maytków. Ob. Linois został kontra admirałem mianowany.

W liście iednym z Egiptu pod d. 2 marca donoszą, że komunikacya między Kairem i Alexandryą, dla uwilniających się Arabów zawsze jeszcze jest trudna. Buonaparte pisał także d. 10 lutego do narodowego instytutu, posyłając mu czynności Egipskiego instytutu, którego on jest prezydentem.

Dyrektoryat nakazał aby zwłoki Turenna, Moliera i Lafontaine do ogrodu Francuzkiego muzeum przeniesione były, i tymczasowo w osobnych schowaniach złożone zostały.

Z Hagi d 23. Kwietnia.

Obydwa więźniowie stanu van der Horve i Eykenbroek, który z Paryża wydanymi zostali, przybyli tu d. 20 pod eskortą i w Gevangenpoort osadzeni zostali. — Dziś przy ogłoszeniu armat ogłoszono tu rocznicę, przyjęcia w przeszłym roku w tym dniu konstytucyi przez lud Batawski.

Prezydentowie obuch izb prawodawczych mieli stosowne do tej uroczystości mowy, i dałą kosztem różnych członków wielki obiad. — P. de Hugel przybył tu iako poseł Xcia Wirtemberskiego. Dom zwany Xcia Moric został na więzienie urządzo-
ny.

Z Londynu d. 19. Kwietnia.

We śródoę przybył tu Cesarski officyer, kapitan Perponger, z depeşami z Niemiec do tutejszego Cesarskiego posła hrabiego Stahrenberg, i w krotce potym był krolowi prezentowany. Czy nowa pożyczka dla Cesarza, lub dla kogo innego iest w robocie, iak bankierowie na giełdzie wnosili i dla tego się zgromadzili, nie można z pewnością wiedzieć, poki minister nie poda skarbowego billu parlamentowi.

Admiralicya odebrała wiadomość, że Francuzi przedsięwzięli powtorny atak przeciw Marçou. — Fregaty St. Fiorenzo i Amalia, które z 3 Francuzkimi fregatami, a które się za okryciem lądowych bateryy na Leare cofnęły, tęgą stoczyły bitwę, powróciły nazad do Plimut. Zabrały one i Francuzki bryg. Z Francuzkiej strony został kapitan z wielu maytkami zabity. Z naszej strony stracilişmy 37 ludzi w zabitych, a 3 w rannych.

W Kalkuta i w tamtejszych okolicach podpisano 130,000 fun. szt. dobrowolney składki dla Aoglii. — Mowca Irlandzkiego parlamentu, P. Foster, miał mocną mowę przeciw P. Pittowi. "Poważam go (rzekł) iako skarbowego ministra W. Brytanii, ale co się tyczy Irlandyi iestem i będę jego przeciwnikiem &c. „

Wyszły na Elbę konwoy szacowany iest przeszło półtora mill. f. st. — Tuteysze pisma rachują nową pożyczkę, którą P.

Pitt ma proponować, na 20 mill. f. szt. to iest: 12 mill. dla Anglii, 4½ dla Irlandyi, 2½ pożyczki dla Cesarza i inne subsydy, a i mill. na długi i cywilną listę.

Jeden Duński bryg z Batawii, przeznaczony do Amsterdamu i 70,000 f. szt. szacowany, został do Portsmut przyprawdzony. — Gdy iedna Hollenderska eskada, złożona z i liniowego okręta i 5 fregat na tajemną wyprawę do wypłynienia w gotowości stała, odebrał kommodor Donnell rozkaz udania się natychmiast z swoją eskadrą ku brzegom Hollandyi.

Lord Seymour powrócił z swoją eskadrą z okolic Brest do Plimut, a lord Bridport popłynął z swoją flotą w te okolice. — Z Martyniki piszą pod d. 10 marca, że ówowy rządca w Gwadelupie, następca Wiktora Hugues, od Murzynow zabitym został. — Lordowie Friedrich, Karol i William Bentieck wyjeżdżając na stały ląd, byli u króla na pożegnanie. — W tych dniach aresztowaño znou wiele osob, posądzonych o zdradę przeciw krajowi, między którymi znajdują się Bins i Belton. — Kontra admirał Whitead (Hawkings), którego okręt Temeraire od 98 armat ieszcze nie był wygotowany, otrzymał okręt Krolowa Karolina od 100 armat, i z nim spieszo do flotty lorda St. Vincent popłynął.

Z Wenecyi d. 10. Kwietnia.

Tuteysza gazeta miści w sobie następującą odezwę do mieszkańcow Lombardy: "Niech żyje Franciszek II. ! Ludu Lombardy, nie monarcha wasz, ale szczerzy przyjaciel, troskliwy wasz oyciec, wzruszony nieszczęściem, które wam dokucza, przychodzi do was z otwartemi rękami, dla przyjęcia was na swoje łono,

On to jest, do któregoście tak często wzdychali, któregoście tak często poświęconym metalem (dzwonami) wzywali. Przychodzi teraz złączyć się z wami przy łoskocie wojennego metalu. Pełen dla was łitości trzyma w lewej ręce rozszarpaną oliwną pokoiu, w drugiej miecz śmierci; jednym chce was przeciw waszym uciemiężczyłom bronić, drugim przywrócić wam pokoy, sprawiedliwość i świętą religią. Przyymicie kochane dzieci! tego waszego przyjaciela w spustoszonych waszych polach z miłością, a wnet wszystko w nich ożyje. Złączcie się z nim mężnie, otworcie sobie drogę do szczęścia; zjednoczyła się z nim obca siła, którą on iak swoją własną zarządza, aby nakoniec święta religia tryumfowała nad demaskowaną złością. „— Dzyto przezorności, aby kolomny Rosyyskie, które przez kraj Wenecki postępują, nie napotkały nigdzie ięńców Francuzkich. — Przybyły tu okręty z Korfu i Cefalonii przywiozły wiadomość, że Rosyyska flotta udała się z tamtąd do Sycylii, i że tylko jeszcze na przewozową flotę z 15,000 woyska Rosyyskiego oczekuje, która przez czarne morze płynie, dla atakowania Francuzow w Neapolu.

Z Manheimu 21. Kwietnia.

Począł z Kanstadt, Rasztadt i Strazburga nieprzybyli dzisiay. Zdaie się, że poruszenia woysk w okolicach Heydelberg i Bruchsal są tego przyczyną. Przedanie straże obozu Francuzkiego pod Manheimem dzisieyszego rana mieli utarczkę z oddziałem woysk Austryackich w bliskości Schwaetzingen. Później przyprowadzono tu około 30 niewolników powiększyć części Salzburczyków i Frankonczyków. — Wczoray w okolicach Weinheim uderzono

na zbroynych włościan którzy przybyli z granicy cyrkułu Frankońskiego. Oto jest udzielony nam względem tego urzędowy rapport.

Wypis z rapportu o wyprawie nakazanej przez jenerała dywizyrr Dufour przeciw gromadzie uzbroionych włościan i Austryakow w kolicach Weinheim.

Jenerał dywizyrr Dufour uwiadomiony że znaczna liczba włościan nie będących z tego kraiu pokazała się uzbroioną w Weinheim i okolicach tamteyszych, nastawiała nasze patrole i strzelała do nich &c. kazał uderzyć na nich oddziałowi złożonemu z 300 ludzi 60 pułbrygady, 300 ludzi 266, z 100 ludzi dragonow od 830 i 200 strzelcow od 11stego regimentu; całemu temu oddziałowi dowodził szef brygady Treillard obywatel, Niou szef eskadronu adiutant jenerała Dufour i obywatel Lapique kapitan dodany do jenerałow adiutantow, dopomagali mu do tego przedsięwzięcia. Włościan znaleziono uzbroionych i po woyskowemu rozłożonych; siła na nich uderzono i 100 z nich na placu poległo, jeden kapral od 66 i jeden ochotnik od 60 pułbrygady ranieni zostali. Włościanie ci mieli na swoim czele Xięży Francuzkich, a osobliwie iednego kapucyna. Spodziewamy się że ta przestroga umniejszy ich zabobonne gorliwości i że nie szczęśliwe offiary podmowy Xięży powroczą do swoich robot, których nigdy nie powinni byli porzucać i nie zechcą więcej woiować z Francuzami którzy osoby i własności ich szanują.

Z Rasztadt d. 18. Kwietnia.

Zapowiadają że ministrowie Francuzcy w krotce podadzą notę w której proponować będąc zawarcie prywatnych tra-

ktatow pokoju, albo neutralności wszystkich Xążętom Rzeszy, którzy tylko do tego przychylili się zechcą. Następniacy list który tu biega zdaie się poprzedzić tę notę.

"Minister zagranicznych związków donosił nam dnia 21 i (10 b. m.) że zarządzeniem dyrektoryatu wykonawczego pisał do ministra wojny w okoliczności dostarczania rekwizycyi, których armia dla utrzymania się potrzebuie, wzywając go do powtorzenia jenerałowi kommanderującemu armią Dunaju i wszystkim przełożonym w administracyi rozkazu stosowania się do instrukcyi które im udzielone zostały i które zmierzają. 1. Do najsćcisłego zachowania traktatow trwających z państwami Niemieckimi. 2. Do obchodzenia się z królami które przez swoje postępy dowiodły, że chcą pokoju, z wszelkimi względami i oszczędzeniem jakie tylko zgodne będzie z interesem i nieodbitemi potrzebami armii. 3. Starać się aby ciężary wojny ile będzie można oddalić od krajow innych i jedynie niemi przycisnąć kraje Austriackie i te które podlegają wyłączenemu wpływowi tego dworu. Dnia 25 Germin-l w roku 7.

Z Frankfurtu d. 20. Kwietnia.

Woyska Hefsen Darmstadzkie pod rozkazami jenerała maiora barona Lindau stosownie do zawartego układu między Lander f-m Hefsendarmstadt i rzezpospolita Francuską powrocily do Darmstadt. Powyzszy układ mieści w sobie, iż woyska Francuskie obchodzić się będą z królami Lander f-a jako przyjacielskimi, w przypadku gdy ten Xiążę cofnie woyska swoje od armii wojnujących Francow.

Dawny dom Burgrabio Kirchberg zgasił teraz w osobie Burgrabiego Jana Au-

gusta zmarłego w Hachemburg dnia 11 kwietnia w 85 roku wieku swego. Xiężna Nassau Weiltourg z domu Xiężniczka Kirchberg bierze po nim spadek.

Potwierdza się, że Krol Jmć Pruski niebawnie uda się w podróż. Oto jest opis drogi ogłoszoney przez niektóre gasty. Krol Jmć dnia 25 maja będzie w Magdeburgu; gdzie dnia 26 i 27 mieć będzie z woyskiem rewia; dnia 28 będzie w Bunsiku; 29 w Minden; tam 30 i 31, 1 i 2 czerwca odprawi rewia; dnia 3 będzie w Hamm; 4 w Wesel, gdzie 5 i 6 rewia; d. 7 w Lippstadt; od 8 do 12 w Kassel; d. 13 w Hildburghausen; 14 w Bayreth, 16 w Furth, gdzie rewia aż do 19; 20 w Anspach; 24 w Hanau aż do 1 lipca; 2 lipca w Weymar; 4 w Hal; 5 w Dessau; 8 w Postdamie.

Z Frankfurtu d. 23. Kwietnia.

Od armii w Szwabii nie sie słyszy my. Głowna kwatera Arcy Xcia Karla jest to w Egen, to w Siokach. W Schaffhausen znaleźli Austriacy 17 armat. Przy Bysack przybyli Francuzi znowu na 14 statkach na tę stronę, ale nie wiadomo w jakiej liczbie i w jakim celu. — Podług prywatnych wiadomości wezwali Austriacy Mannheim; Austriacki oficer czeka tam na odpowiedź, i jest blisko w areście, gdy Francuzi tym czasem największe fortyfikacye i przygotowania czynią. Arcy Xzę Krol postął Ottenwaldskim chłopom 300 ludzi w posłku. — Nowy rządowy kommissarz Marquis w Moguncyi, oznaymił w odezwie do mieszkanow lewego brzegu Renu, iż ważne okoliczności są jeszcze na przeszkodzie do zupełnego ich wcielenia do rzezpospolitey Francuskiej.

D O D A T E K

D O N^{ro} 37.

GAZETY KRAKOWSKIE Y

W E S R Z O D Ą D N I A 8. M A I A 1799.

Z Szwajcaryi d. 17. Kwietnia.

Dyrektoryat Helwecki wzywał d. 5 powtórnie ciążo prawodawcze do wydania wojny Austrii; ale wielka rada odrzuciła tę propozycyą, dodając, iż lud Szwajcarski nikomu nie chce wojny wydawać, lecz będzie umiał swoje granice przeciw wszelkiej bronić napaści.

Z Florencyi d. 1. Kwietnia.

Obywatel Reinhart oznaczył los wszystkich osob służących u W. Xcia przez następujący wyrok: "W imieniu rzeczywospolitey Francuzkiej, Karol Reinhart &c. stanowi co następuje. Art: 1. Wszystkie osoby będące w służbie W. Xcia i jego familli odbiorą procz zasług, które im się za czas przeszły mogą należeć, miesięczną gage, rachując od d. 1. kwietnia. Art: 2. Osoby chore i uznane za niezdadne do obięcia u kogo służby, i utrzymania się przez siebie samych, mieć będą prawo do pensyi. Art: 3. Będzie zatym zrobiona dokładna lista wszystkich osob będących w takowej służbie z wyszczególnieniem wieku, lat służby, i zapłaty jaką odbierali. Art: 4. Obywatel Laguerre nadworny

podskarbi W. Xcia obowiązany jest ułożyć takową listę, i dołączyć do niej uwagi iakie za potrzebne uzna. Art: 5. Ułoży on także stan codziennych wydatkow, które aż do tego czasu mogły być nie płacone. W Florencyi 7 Germinal w roku 7.

Podpisano Reinhart.

Z Moguncyi d. 18. Kwietnia.

Od dni kilku załoga nasza znacznie zmocnioną została. Wielka iey część udała się przed twierdzę Kassel. — Trybunał Policyi 5 osob tego miasta przekonanych, że nienosili kokardy narodowej, ukarał 8 dniowym więzieniem, a 3 inne podobnie oskarżone przez wzgląd na młode ich lata uwolnione zostały.

Z Ratysbony d. 13. Kwietnia.

Dnia wczorajszego ułożone zostało konklusum w interesie stosownym do przechodu woysk Rosyjskich. Ponieważ nie zgodzono się względem ułożenia wspólnej decyzyi, wyrażono zatym w konklusum, iż decyzye 3 kolegiow będą przesłane Cesarzowi Jmci.

Bywszy dyrektor Carnot, przepędził skrycie całą zimę we wsi Lützelbourg o 3

mile od Augsburga, gdzie nieprzestawał pracować. Wyjechał z tamtąd przed miesiącem.

Jenerał Bernadotte ma przez nieiaki czas w Simmern zabawić. Jenerał Cherin znajduie się w Coblentz i mieć będzie komendę nad 4 nadreńskimi departamenta-

mi. Jenerał Tarreau dowodzić pod nim będzie wojskami o! Bingen aż do Koblentz stojącemi. Jea: Collaud jest w Manheimie i będzie mieć komendę nad obozem pomiędzy Manheimem i Heidelbergiem założonym.

DONIESIENIA.

Dnia 17 maja r. b. w Kancellaryi C. K. cyrkularney Tarnowskiej o godzinie 9 z rana C. K. prefektura Radłowska wies Bagienica zwaną przy miasteczku Dombrowa te-żącą, w trzyletnią arendowną posessyą to jest od d. 24 czerwca 1799 aż do 23 czerwca 1802 roku przez publiczną licytacją wypuścić zamysła.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena wynosi rocznie 1081 zł ryń. Licytanci zechcą się wspomnianego dnia 17 maja r. b. o godzinie 9 z rana w Tarnowskiej C. K. cyrkularney Kancellaryi znajdować, i 10 procentowym zastawem (vadium) bez którego nikt do licytacji przypuszczonem bydz nie może, zaopatrzyć się.

Arendowny posessor obowiązany będzie kaucyą na arendę (lub fideiussoryczną lub w gotowiznie, w przeciągu 6 niedziel od zaczętej dzierżawy złożyć.

Reszta arendownych kondycy w sam dzień licytacji zgromadzonem konkurren-
tom w krajowym języku dokładnie przeczytane zostaną.

Z Urzędu C. K. Dyrekcyi Kameralney w Niepołomicach
dnia 21 Kwietnia 1799.

W niebytności Jmć Pana Dyrektora.
Talski.

Cesarsko Krolawskie Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymia tym edyktem W. Jmci. P. Heronimowi Grabowskiemu, że urodzony Jan Hakenszmid Aduokat, iako kurator mafsy kryminalney Ierowskiej u sądow tych w sprawie o zapłaćcenie summy 290. ezer. zło. żatobę na niego podał i opomoc sądu ile sprawiedli-
wość wymaga dopraszał się.

Gdy zas sady te niemając wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. kra-
iach dziedzicznych znajduie się iemu patrona tuteyszego urod. Ios. Fiedorowicza i ie-
go szkodą i iego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten podług ordynacyi
sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto edyktem niniejszym tym koń-
cem upomina się: ażeby wczasie przyzwoitym to jest: w przeciągu 90. dni excypował
albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie prze-
stał albo nakoniec innego patrona obrat tego sądom tym wymienił i podług przepisu
tych szrodkow prawa używał, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osą-
dzi, gdyz inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C.
K. praw, samby sobie przypisać byt winien. Dan w Lublinie d. 6 Marca 1799.

Ig. Pietruski.

Wrabetz.

Purtscher.

Fx Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis.
Dostenberg.

C. K. sady szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymia tym edyktem
W. Woyciechowi Grochowskiemu, że Ur. Jan Hakenszmid iako kurator mafsy kry-
dalney Ierowskiej, u sądow tych w sprawie o zapłaćcenie summy 7600 zł. pol. żatobę
na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zas sady te nie mając wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K.

kraiach dziedzicznych znajduje się, iemu patrona tutejszego Józefa Fiedorowicza z tego szkoda i jego kosztem zastępca postanowili, z którym proces ten podług ordynacji sądowej rozpoczął się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym stawia, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo na koniec innego patrona obrat, tego sądom tym wymieni i podług przepisów tych środków prawa używać, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osadzi; gdyż inaczej wszelka niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać być winien. Dan w Lublinie d. 6 Marca 1799 roku.

Ig. Pietruski.

Wrabetz.

Purtscher.

Ex Consilio Cas. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galiciae Occidentalis.
Gaugel.

C. K. sądy szlacheckie Krak. Galicyi zachodniej oznajmują tym edyktem każdemu, komu o tym wieść należy: że Leopolda Kochanowskiego dobra Krydałne Daniszów, Maruszów, Długa Wola i miasteczko Lipsko w cyrkule Radomskim leżące, przez publiczną licytację w arendę puszczone będą: a to pierwsze troje dobr Daniszów, Maruszów i Długa Wola za cenę do licytacji ustanowioną 4800 zł. ryń. Drugie zaś to jest dobr Lipsko za 5250 zł. ryń.

Ktokolwiek przeto dobr rzeczonych w arendę sobie życzy, niechaj się dnia 28 maja roku bieżącego o godzinie 9 zrana w C. K. sądzie tutejszym znaleźć. Wolno się nadto każdemu zostawiać warunki kontraktu i inwentarze tych dobr w tutejszej przejrzyć sobie registraturze. W Krakowie d. 27 Kwietnia 1799.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniej.
Elsner.

Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa niniejszemi podaje do wiadomości, iż na instancję JW. Józefa Chwaliboga JP. Jadwigi Dobrzańskiej cesyonariusza, Dom JP. Sebastjana Kofszczyńskiego w wydziale drugim miasta tego, ulicy długiej pod Nrem. 116 stojący, za zł. pol. 3050 sądownie otaczony, na satysfakcję summy zł. pol. 1930 na dniu 27 Maja, 27 Czerwca, i 27 Lipca r. b. o goświńkowanej summy zł. pol. 1930 na miejscu izby sądowej za gotowe pieniądze, w niedostatku zaś licytantów na pierwszych dwóch terminach, na trzecim za niższą cenę więcej datąsemu sprzedany będzie. Wszyscy zatem, chcąc kupienia mający na pomienionych terminach i miejscu stawić się, i kondycję kupna tegoż domu w kancelarii tutejszej przejrzyć mogą. Dan w Krakowie dnia 25 Kwietnia 1799.

J. Gellinek.

Walenty Bartsch.

Wojciech Florkowski.

Z Rady Magistratu miasta J. C. K. Mei Stołecz. Krakowa.
Ignacy de Nikoledon, sekr.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Pani El. Honorze Wilkoszewski: że Pan Ignacy Maiewski u sądów tych, o zapłaconie summy 20 czer. zł. wraz z prowizją pod dniem 25 Marca roku bieżącego, żatobę na nią podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś Sądy te niemając wiadomości gdzie obywatowa została, lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych znajduje się, oneż adwokata tutejszego Pana

Mecińskiego, z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpoczną się i ukończony będzie, ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: dnia 22 Maja r. b. sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestąpiła, albo nakoniec innego sobie patrona obrata, tego sądom tuteyszym wymieniła i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osadzi, gdyż w przypadku przeciwnym wszelką niepomyślność z zaniedbania wyniknąć mogącą, sama sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winna będzie.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschay.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. W Krakowie d. 13 Kwietnia 1799 roku.
Ascher.

Cesarsko Krolewskie sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmia tym edyktem J. O. Xieźnie Annie z Sapiehow Iabłonowskiej, że Ur. Hakenszmid, jako kurator mafsy krydalney Ierowskiej u sądow tych o sekwestracją dobr Kocka na zaspokojenie summy 12000. zł. pol. exekucyjną żałobę na nią podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie ona została lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iey patrona tuteyszego Ur. Ios Fiederowicza z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpoczną się i ukończony zostanie; ona przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: wprzeciągu 90. dni sama się stawiała, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestąpiła, albo nakoniec innego patrona obrata, tego sądom tym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osadzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikająca podług opiewu C. K. praw samaby sobie przypisać była winna. Dan w Lublinie 6. marca 1799.

Pietruski.

Emberg.

Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Gllicie Occidentalis.
Dostenberg.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa podaje się do wiadomości, iż na instancją Jch Mc. XX. Wikaryuszow kościoła katedralnego krakowskiego, kamienica Jm P. Iana Bekierskiego tu w Krakowie na ulicy Grodzkiej pod N. 99. stojąca, odcignawszy dług gruntowy 500. zł. ryń. wynoszący, do 3125. zł. ryń 3. krej: sądownie na dniu 16. Listopada 1798 roku oszacowaną, na satysfakcją długu 150. zł. ryń. przez Jch Mc. XX. Wikaryuszow kościoła katedralnego Krakowskiego prawem ewinkowanych, w Ratuszu krakowskim, Izbie kommissyonalney, za gotowe pieniądze na dniu 27. Maja 28. Czerwca, i 29. Lipca r. b. godzinie 10. ranney przez publiczną licytacją sprzedawana będzie. Zaczyn mający chęć kupna teyże kamienicy, aby na wzwyzż wzmiarkowany termin i miejsce przybydź mogli, niniejszemi obwieszczaia się. Dan dnia 23. Kwietnia 1799.

Gellinek.

Michał Wohlmann.

Jozef Wytyszkiewicz mp.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego miasta Krak.
Peregryn Łodziński sekretarz.